

**Ugovor
između
Vlade Republike Hrvatske**

i

Vlade Sjedinjenih Američkih Država

koji predstavlja instrument predviđen člankom 3. stavkom 2. Sporazuma o izručenju između Europske unije i Sjedinjenih Američkih Država potpisanog 25. lipnja 2003., u pogledu primjene Ugovora o izručenju potpisanog 25. listopada 1901.

Vlada Republike Hrvatske

i

Vlada Sjedinjenih Američkih Država

sporazumjele su se kako slijedi:

Članak 1.

Kako je predviđeno člankom 3. stavkom 2. Sporazuma o izručenju između Europske unije i Sjedinjenih Američkih Država potpisanog 25. lipnja 2003. (dalje u tekstu „Sporazum o izručenju između EU-a i SAD-a“), Vlade Republike Hrvatske i Sjedinjenih Američkih Država potvrđuju da se, u skladu s odredbama ovog Ugovora, Sporazum o izručenju između EU-a i SAD-a primjenjuje u odnosu na bilateralni ugovor o izručenju koji je trenutačno na snazi između Republike Hrvatske i Sjedinjenih Američkih Država (Ugovor između Kraljevine Srbije i Sjedinjenih Američkih Država o uzajamnom izručivanju odbjeglih od pravde potpisan 25. listopada 1901., dalje u tekstu „Ugovor o izručenju iz 1901.“), pod sljedećim uvjetima:

- (a) člankom 4. Sporazuma o izručenju između EU-a i SAD-a kako je utvrđen u člancima I. i II. Priloga ovom Ugovoru uređuje se opseg kaznenih djela koja podliježu izručenju;
- (b) člankom 5. stavkom 1. i člankom 7. stavkom 1. Sporazuma o izručenju između EU-a i SAD-a kako su utvrđeni u članku III. stavku 1. Priloga ovom Ugovoru uređuje se način slanja zamolbe za izručenje i popratnih isprava te se predviđa alternativna metoda za slanje zamolbe za izručenje i popratnih isprava nakon privremenog uhićenja;
- (c) člankom 5. stavkom 2. Sporazuma o izručenju između EU-a i SAD-a kako je utvrđen u članku III. stavku 3. Priloga ovom Ugovoru uređuju se uvjeti u pogledu potvrđivanja, ovjeravanja ili legalizacije zamolbe za izručenje i popratnih isprava;
- (d) člankom 6. Sporazuma o izručenju između EU-a i SAD-a kako je utvrđen u članku IV. stavku 1. Priloga ovom Ugovoru dopušta se alternativni put slanja zamolbe za privremeno uhićenje;
- (e) člankom 8. Sporazuma o izručenju između EU-a i SAD-a kako je utvrđen u članku III. *bis* Priloga ovom Ugovoru uređuje se put podnošenja dodatnih podataka;
- (f) člankom 9. Sporazuma o izručenju između EU-a i SAD-a kako je utvrđen u članku X. *bis* Priloga ovom Ugovoru uređuje se privremena predaja osobe protiv koje se vodi postupak ili koja služi kaznu u zamoljenoj državi;
- (g) člankom 10. Sporazuma o izručenju između EU-a i SAD-a kako je utvrđen u članku X. Priloga ovom Ugovoru uređuje se odluka o zahtjevima više država za izručenje ili predaju iste osobe;
- (h) člankom 11. Sporazuma o izručenju između EU-a i SAD-a kako je utvrđen u članku X. *ter* Priloga ovom Ugovoru uređuje se korištenje pojednostavljenih postupaka izručenja;
- (i) člankom 12. Sporazuma o izručenju između EU-a i SAD-a kako je utvrđen u članku X. *quater* Priloga ovom Ugovoru uređuju se zamolbe za tranzit pritvorenih osoba;
- (j) člankom 13. Sporazuma o izručenju između EU-a i SAD-a kako je utvrđen u članku VIII. *bis* Priloga ovom Ugovoru uređuje se izručenje u odnosu na djela za koje je predviđena smrtna kazna u državi moliteljici; i

- (k) člankom 14. Sporazuma o izručenju između EU-a i SAD-a kako je utvrđen u članku III. ter Priloga ovom Ugovoru uređuju se savjetovanja u slučajevima kada država moliteljica razmatra podnošenje posebno osjetljivih informacija u prilog njezine zamolbe za izručenje.

Članak 2.

Prilog odražava integrirani tekst odredaba Ugovora o izručenju iz 1901. i Sporazuma o izručenju između EU-a i SAD-a. Vlade Republike Hrvatske i Sjedinjenih Američkih Država usuglasile su se revidirati određene članke Ugovora o izručenju iz 1901. u svrhu manjih numeričkih i terminoloških izmjena u Prilogu. Nadalje, smatrat će se da se izraz „visoke ugovorne stranke“ odnosi na Vlade Republike Hrvatske i Sjedinjenih Američkih Država. Prilog je sastavni dio ovog Ugovora koji će se primjenjivati nakon stupanja na snagu ovog Ugovora.

Članak 3.

U skladu s člankom 16. Sporazuma o izručenju između EU-a i SAD-a, ovaj Ugovor primjenjuje se na kaznena djela počinjena prije i nakon njegovog stupanja na snagu.

Članak 4.

Ovaj Ugovor ne primjenjuje se na zamolbe za izručenje koje su podnesene prije njegovog stupanja na snagu, osim što se, u skladu s člankom 16. Sporazuma o izručenju između EU-a i SAD-a, članci I., II. i X. bis Priloga primjenjuju na zamolbe podnesene prije tog stupanja na snagu.

Članak 5.

1. Ovaj Ugovor podliježe okončanju odgovarajućih primjenjivih unutarnjih postupaka Republike Hrvatske i Sjedinjenih Američkih Država za stupanje na snagu. Vlade Republike Hrvatske i Sjedinjenih Američkih Država potom razmjenjuju diplomatskim putem pisane obavijesti kojima se potvrđuje da su ti postupci okončani. Ovaj Ugovor stupa na snagu nakon obavljene razmjene obavijesti, s datumom primitka posljednje obavijesti.
2. U slučaju prestanka Sporazuma o izručenju između EU-a i SAD-a, ovaj Ugovor prestaje, te se primjenjuje Ugovor o izručenju iz 1901. Unatoč tome, Vlade Republike Hrvatske i Sjedinjenih Američkih Država mogu se dogovoriti da će nastaviti primjenjivati neke ili sve odredbe ovog Ugovora.

U POTVRDU TOGA niže potpisani, propisno ovlašteni od strane njihovih Vlada, potpisali su ovaj Ugovor.

SASTAVLJENO u Washingtonu, u dva primjerka, dana 10. prosinca 2019., na hrvatskom i engleskom jeziku, pri čemu su oba teksta jednako vjerodostojna.

ZA VLADU
REPUBLIKE HRVATSKE:

ZA VLADU
SJEDINJENIH AMERIČKIH DRŽAVA:

PRILOG

Članak I. Cilj i svrha

Vlada Republike Hrvatske i Vlada Sjedinjenih Američkih Država suglasne su izručiti jedna drugoj osobe koje budu nađene na njihovim dotičnim državnim područjima, a koje su tražene radi progona ili izricanja ili izvršenja kazne za kaznena djela određena u sljedećem članku, pod uvjetom da će se tako postupiti samo na osnovi takvih dokaza koji, prema zakonima mjesta gdje tražena osoba bude nađena, mogu opravdati njezin pritvor i suđenje kao da je djelo tamo i počinjeno.

Članak II. Kaznena djela koja podliježu izručenju

1. Kazneno djelo smatra se kaznenim djelom koje podliježe izručenju ako je za njega prema zakonima države moliteljice i zamoljene države predviđena kazna lišavanja slobode u najdužem trajanju od više od jedne godine ili teža kazna. Kazneno djelo također se smatra kaznenim djelom koje podliježe izručenju ako se ono sastoji od pokušaja ili dogovora radi počinjenja ili sudjelovanja u počinjenju kaznenog djela koje podliježe izručenju. Kad se zamolba odnosi na izvršenje presude osobi koja je osuđena za kazneno djelo koje podliježe izručenju, lišenje slobode koje je preostalo za odsluženje mora biti najmanje četiri mjeseca.
2. Ako se izručenje odobrava za kazneno djelo koje podliježe izručenju, izručenje se također odobrava za bilo koje drugo kazneno djelo navedeno u zamolbi ako je za to kazneno djelo predviđena kazna zatvora od jedne godine ili manje, pod uvjetom da je udovoljeno svim drugim uvjetima za izručenje.
3. Za potrebe ovog članka, kazneno djelo smatra se kaznenim djelom koje podliježe izručenju:
 - (a) neovisno o tome svrstavaju li zakoni države moliteljice i zamoljene države kazneno djelo u istu kategoriju kaznenih djela ili opisuju li kazneno djelo istom terminologijom;
 - (b) neovisno o tome je li kazneno djelo takvo kazneno djelo za koje savezni zakon Sjedinjenih Američkih Država zahtijeva postojanje elemenata kao što su prijevoz između saveznih država, ili korištenje pošte ili dugih sredstava koja se odnose na trgovinu između saveznih država ili trgovinu s inozemstvom, pošto su ti elementi samo za potrebe utvrđivanja nadležnosti saveznog suda u Sjedinjenim Američkim Državama; i
 - (c) u kaznenim predmetima koji se odnose na poreze, carine, nadzor deviznog poslovanja te uvoz i izvoz robe, neovisno o tome predviđaju li zakoni države moliteljice i zamoljene države iste vrste poreza, carina ili nadzora deviznog poslovanja, ili uvoza ili izvoza iste vrste robe.
4. Ako je kazneno djelo počinjeno izvan državnog područja države moliteljice, izručenje se odobrava, u skladu s drugim zahtjevima za izručenje koji se primjenjuju, ako zakoni zamoljene države predviđaju kaznu za kazneno djelo koje je počinjeno izvan njezinog državnog područja pod sličnim okolnostima. Ako zakoni zamoljene države ne predviđaju kaznu za kazneno djelo koje je počinjeno izvan njezinog državnog područja pod sličnim okolnostima, izvršno tijelo zamoljene države može, po slobodnoj ocjeni, odobriti izručenje pod uvjetom da je udovoljeno svim drugim zahtjevima koji se primjenjuju za izručenje.

Članak III.
Postupci izručenja i potrebni dokumenti

1. Zamolbe za izručenje i popratne isprave šalju se diplomatskim putem. Ako je osoba čije je izručenje zatraženo privremeno uhićena od strane zamoljene države, država moliteljica može ispuniti svoju obvezu slanja zamolbe za izručenje i popratnih isprava diplomatskim putem podnošenjem zamolbe i isprava veleposlanstvu zamoljene države koje se nalazi u državi moliteljici. U tom slučaju, datum primitka takve zamolbe od strane veleposlanstva smatra se datumom primitka od strane zamoljene države za potrebe primjene roka kojemu mora biti udovoljeno na temelju članka IV., a kako bi se omogućilo daljnje zadržavanje te osobe.
2. Ako je osoba čije je izručenje zatraženo osuđena za kazneno djelo, dostavlja se propisno ovjerena preslika presude suda na kojem je osuđena, ili ako je bjegunac samo okrivljen za kazneno djelo, dostavlja se propisno ovjerena preslika naloga za uhićenje u državi u kojoj je kazneno djelo počinjeno, kao i iskaza ili drugih dokaza na temelju kojih je taj nalog izdan.
3. Isprave koje imaju potvrdu ili pečat Ministarstva pravosuđa, ili ministarstva nadležnog za vanjske poslove države moliteljice, dopuštene su u postupcima za izručenje u zamoljenoj državi bez daljnje ovjere, potvrde ili druge legalizacije. „Ministarstvo pravosuđa“ za Republiku Hrvatsku znači Ministarstvo pravosuđa Republike Hrvatske, a za Sjedinjene Američke Države znači Ministarstvo pravosuđa Sjedinjenih Američkih Država.
4. U mjeri u kojoj to nije u suprotnosti s ovim Ugovorom, izručenje bjegunaca prema odredbama ovog Ugovora provodi se u Republici Hrvatskoj odnosno u Sjedinjenim Američkim Državama u skladu sa zakonima kojima se uređuje izručenje koji su u dotično vrijeme na snazi u zamoljenoj državi.

Članak III. bis
Dodatni podaci

1. Zamoljena država može zatražiti od države moliteljice da unutar razumnog vremenskog roka koji ona odredi dostavi dodatne podatke ako smatra da podaci koji su dostavljeni u prilog zamolbe za izručenje nisu dostatni za ispunjenje uvjeta ovog Ugovora.
2. Navedeni dodatni podaci mogu se zatražiti i dostaviti izravno između Ministarstva pravosuđa Republike Hrvatske i Ministarstva pravosuđa Sjedinjenih Američkih Država.

Članak III. ter
Zamolba koja sadrži osjetljive informacije

Kad država moliteljica razmatra podnošenje posebno osjetljivih informacija u prilog njezine zamolbe za izručenje, ona se može savjetovati sa zamoljenom državom kako bi se utvrdilo u kojoj mjeri zamoljena država može zaštititi te informacije. Ako zamoljena država ne može zaštititi informacije na način na koji to traži država moliteljica, država moliteljica će razmotriti hoće li informacije svejedno dostaviti.

Članak IV.
Privremeno uhićenje

1. Zamolbe za privremeno uhićenje mogu se izravno podnositi između Ministarstava pravosuđa Republike Hrvatske i Ministarstva pravosuđa Sjedinjenih Američkih Država kao alternativa diplomatskom putu. Za potrebe podnošenja takve zamolbe mogu se također koristiti usluge Međunarodne organizacije kriminalističke policije (Interpol).

2. Privremeno zadržavanje bjegunca prestaje i on se pušta na slobodu ako formalna zamolba za njegovo izručenje, uz potrebne dokaze o kaznenom djelu, nije dostavljena prema odredbama ovog Ugovora, u roku od dva mjeseca od datuma njegovog privremenog uhićenja i zadržavanja.

Članak V. Izručenje vlastitih državljana

Nijedna od visokih ugovornih stranaka nije dužna izručiti svoje državljane prema odredbama ovog Ugovora.

Članak VI. Politička kaznena djela

1. BjeGUNAC neće biti izručen ako je kazneno djelo za koje se traži njegovo izručenje političke naravi ili ako on dokaže da je zamolba za njegovo izručenje, zapravo, upućena s namjerom da ga se pokuša kazniti za kazneno djelo političke naravi.
2. Nijedna osoba koju jedna visoka ugovorna stranka preda drugoj neće biti podložna suđenju niti će joj se suditi, niti će biti kažnjena za bilo koje političko kazneno djelo ili za bilo koji čin s tim u vezi, a koji su počinjeni prije njezina izručenja.
3. Ako se otvori bilo kakvo pitanje o tome je li neki predmet obuhvaćen odredbama ovog članka, odluka izvršnog tijela zamoljene države, odnosno države koja je odobrila izručenje, bit će konačna.

Članak VII. Zastara

Izručenje se neće odobriti, u skladu s odredbama ovog Ugovora, ako je u odnosu na pravni postupak ili izvršenje kazne za djelo koje je počinila tražena osoba nastupila zastara, u skladu sa zakonima zamoljene države.

Članak VIII. Pravilo specijalnosti

Nijedna osoba koju jedna visoka ugovorna stranka preda drugoj neće, bez slobodno dane i javno izjavljene suglasnosti te osobe, biti podložna suđenju niti će joj se suditi, niti će biti kažnjena za bilo koje kazneno djelo počinjeno prije njezina izručenja, osim onog zbog kojeg je bila izručena, dok ne bude imala priliku vratiti se u državu iz koje je predana.

Članak VIII. bis Smrtna kazna

Kada je za kazneno djelo za koje se traži izručenje predviđena smrtna kazna prema zakonima države moliteljice, a za koje nije predviđena smrtna kazna prema zakonima zamoljene države, zamoljena država može odobriti izručenje pod uvjetom da se traženoj osobi neće izreći smrtna kazna ili, ako država moliteljica ne može udovoljiti tom uvjetu iz postupovnih razloga, zamoljena država može odobriti izručenje pod uvjetom da se, ako smrtna kazna bude izrečena, ona neće izvršiti. Ako država moliteljica prihvati izručenje podložno uvjetima u skladu s ovim člankom, ona je dužna poštovati uvjete. Ako država moliteljica ne prihvaća uvjete, zahtjev za izručenje može biti odbijen.

Članak IX. Oduzimanje predmeta

Svi oduzeti predmeti koji se nalaze u posjedu tražene osobe u trenutku njezinog uhićenja, bilo da predstavljaju korist od kaznenog djela za koje se tereti ili su važni kao dokazi u dokazivanju kaznenog djela, u mjeri u kojoj je to izvedivo i u skladu sa zakonima dotičnih država, predaju se državi moliteljici kada dođe do izručenja. Unatoč tome, propisno će se poštovati prava trećih osoba u pogledu takvih predmeta.

Članak X. Zamolbe više država za izručenje ili predaju

1. Ako zamoljena država primi zamolbe od države moliteljice i od bilo koje druge države ili država radi izručenja iste osobe, bilo za isto ili za različita kaznena djela, izvršno tijelo zamoljene države određuje kojoj će državi, ako ikojoj, izručiti tu osobu.
2. Ako Republika Hrvatska primi zamolbu za izručenje od Sjedinjenih Američkih Država i zahtjev za predaju prema Europskom uhiđenom nalogu u odnosu na istu osobu, za isto ili za različita kaznena djela, ministar pravosuđa Republike Hrvatske određuje državu kojoj će, ako ikojoj, izručiti ili predati tu osobu.
3. Kod donošenja odluke na temelju stavaka 1. i 2. ovog članka, zamoljena država razmatra sve bitne čimbenike, uključujući, no ne ograničavajući se na sljedeće čimbenike:
 - (a) jesu li zahtjevi podneseni sukladno ugovoru;
 - (b) mjesta počinjenja svakog od kaznenih djela;
 - (c) odgovarajuće interese država koje podnose zahtjev;
 - (d) težinu kaznenih djela;
 - (e) državljanstvo žrtve;
 - (f) mogućnost daljnjeg izručenja između država koje podnose zahtjev; i
 - (g) kronološki slijed u kojem su primljeni zahtjevi od država koje ih podnose.

Članak X. bis Privremena predaja

1. Ako je zamolba za izručenje odobrena u slučaju osobe protiv koje se vodi postupak ili koja služi kaznu u zamoljenoj državi, zamoljena država može privremeno predati traženu osobu državi moliteljici za potrebe kaznenog postupka.
2. Tako predana osoba drži se u pritvoru u državi moliteljici i vraća se zamoljenoj državi po završetku postupka protiv te osobe, sukladno uvjetima koji se određuju sporazumom između države moliteljice i zamoljene države. Vrijeme provedeno u pritvoru na državnom području države moliteljice tijekom kaznenog postupka u toj državi može se odbiti od vremena koje još treba odslužiti u zamoljenoj državi.

Članak X. ter Pojednostavljeno izručenje

Ako tražena osoba pristane na izručenje državi moliteljici, zamoljena država može, sukladno načelima i postupcima predviđenima u njezinom pravnom sustavu, izručiti osobu što je prije moguće, bez provođenja daljnjeg postupka. Pristanak tražene osobe može uključivati suglasnost s odricanjem od zaštite koju pruža pravilo specijalnosti.

Članak X. quater Tranzit

1. Sjedinjene Američke Države mogu preko svojeg državnog područja odobriti prijevoz osobe koju treća država predaje Republici Hrvatskoj ili koju Republika Hrvatska predaje trećoj državi. Republika Hrvatska može preko svojeg državnog područja odobriti prijevoz osobe koju treća država predaje Sjedinjenim Američkim Državama ili koju Sjedinjene Američke Države predaju trećoj državi.
2. Zamolba za tranzit podnosi se diplomatskim putem ili izravno između Ministarstva pravosuđa Republike Hrvatske i Ministarstva pravosuđa Sjedinjenih Američkih Država. Također se mogu koristiti usluge Interpola za dostavljanje takvog zahtjeva. Zamolba sadržava opis osobe koja se prevozi i kratku izjavu o činjeničnom stanju. Osoba u tranzitu zadržava se u pritvoru tijekom razdoblja tranzita.
3. Odobrenje nije potrebno kada se koristi zračni prijevoz i kada se ne planira slijetanje na državnom području tranzitne države. Ako se dogodi neplanirano slijetanje, država u kojoj se dogodilo neplanirano slijetanje može zatražiti zamolbu za tranzit sukladno stavku 2. ovog članka. Sve mjere potrebne za sprječavanje bijega osobe poduzimaju se do završetka tranzita, pod uvjetom da je zamolba za tranzit zaprimljena unutar 96 sati od neplaniranog slijetanja.

Članak XI. Troškovi

Troškove nastale uhićenjem, zadržavanjem, ispitivanjem i izručenjem bjegunaca prema ovom Ugovoru snosi država u čije ime je izručenje zatraženo, pod uvjetom da Vlada koja podnosi zamolbu neće biti obvezna snositi bilo kakve troškove za usluge onih javnih službenika Vlade od koje se traži izručenje koji primaju fiksnu plaću, i pod uvjetom da naknada za usluge onih javnih službenika koji primaju samo naknade ili povlastice ne prelazi njihove uobičajene naknade za djela ili usluge koje obavljaju kad se takva djela ili usluge obavljaju u redovnom kaznenom postupku prema zakonima države čiji su službenici.

Članak XII. Prestanak

Ovaj Ugovor ostaje na snazi za vrijeme od šest mjeseci nakon što bilo koja od ugovornih Vlada dostavi obavijest o namjeri njegovog okončanja.